

کیفیت بناء فعل ماضی :

۱ . مبنی بر فتح :

الف) چیزی به آخر آن متصل نشده باشد؛ مانند : **ذَهَبَ**.

ب) به آخر آن فعل تاء تأنیث متصل شده باشد؛ مانند : **ذَهَبَتْ**.

ج) به آخر آن الف تثنیه متصل شده باشد؛ مانند : **ذَهَبَا**.

۲ . مبنی بر سکون :

به آخر فعل ماضی ضمیر رفع متحرک متصل شده باشد (= از صیغه ی ۶ الی ۱۲)؛ مانند : **ذَهَبْنَا**.

۳ . مبنی بر ضمّ :

به آخر فعل ماضی واو جمع مذکر متصل شده باشد؛ مانند : **ذَهَبُوا**.

کیفیت بناء فعل مضارع :

۱ . مبنی بر سکون :

فعل مضارع به نون جمع مؤنث متصل باشد (= صیغه های ۶ و ۱۲)؛ مانند : **يَذْهَبْنَ** و **تَذْهَبْنَ**.

۲ . مبنی بر فتح :

صیغه های ۱، ۴، ۷، ۱۳ و ۱۴ اگر متصل به نون تأکید شوند مبنی بر فتح می شوند؛ مانند : **يَصْرِبْنَ**.

کیفیت بناء فعل امر :

۱ . اگر صحیح باشد یا مبنی بر سکون است (= صیغه ی ۷) و یا مبنی بر حذف نون (= بقیه ی صیغه ها).

۲ . اگر معتل باشد یا مبنی بر حذف است و یا مبنی بر سکون .